

เอื้องไอยเรศ

Rhynchostylis retusa (L.) Blume.

ชื่อไทย เอื้องไอยเรศ ไอยเรศ เอื้องพวงหางรอก เอื้องหางสอก

ลักษณะ ต้นมักจะเอนห้อยลงเล็กน้อย รากยาว ใบพอมยาว ขนาด 15-30 x 15-20 ซม. แผ่นใบไม่หนามาก แต่เหนียว ปลายหักเว้า เรียงตัวสลับซ้ายขวา ช่อดอกห้อยลง ยาวใกล้เคียงกับความยาวของใบ (แต่มีบางพันธุ์ยาวได้ถึง 60-70 ซม.) ดอกในช่อเรียงเป็นระเบียบคล้ายพวงมาลัย ขนาดดอก 1.5-2 ซม. กลิ่นหอมคล้ายช้างกระ ดอกบานทนเป็น สัปดาห์ ปลูกเลี้ยงให้ดอกง่ายเช่นเดียวกับช้างกระ

เขตการกระจายพันธุ์ อินเดีย ศรีลังกา พม่า จีนตอนใต้ อินโดจีน และภูมิภาคมาเลเซีย

ประเทศไทยพบที่ พบทุกภาค

ถิ่นอาศัย -

ฤดูออกดอก เดือนเมษายน-พฤษภาคม

การขยายพันธุ์ - เพาะเมล็ด, เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อในห้องปฏิบัติการ, แยกหน่อ และตัดยอดมีรากติดไปด้วย 2-3 ราก